

[Tommy Dinesen]

lovgivning, ville der være stor uenighed. Og det er der. Det ses jo allerede af den debat, der har været i aviserne og også i tv i aftes, og det er selvfølgelig også meget ideologisk, det, der ligger her.

Men lovforslaget ligger vel tæt på den dagsorden, der er vedtaget, kan ministeren sige, og så er det et spørgsmål om formuleringen og om, hvorledes det vil blive i praksis. Det må vi finde ud af med baggrund i den videre behandling i udvalget og de spørgsmål, der vil komme inden andenbehandling.

Jeg har fået den opfattelse, at kommunerne, og det er jo skatteborgerne, åbenbart gerne må betale – investere, vil nogle sige – i veje, i el og vand, i rensningsanlæg osv. og også gerne i uddannelser, men når det så kommer til, at kommunerne selv måske skulle til at profitere lidt af, at de har investeret, siger man nej. Det er jo det, det drejer sig om; så vil man ikke være med længere.

Jeg tror, der er mange gode muligheder. Netop den knowhow, man har inden for de danske kommuner og amtskommuner, må være noget, man kan bruge på helt andre og bedre måder, end det sker i dag, hvor der er nogle uskrevede love – hvem der så har vedtaget dem – med hensyn til, hvad man må og ikke må.

Der er et andet forslag, vi senere skal behandle, et forslag fra Det Radikale Venstre, hvor man bl.a. siger, at det er i orden, at der bliver bestyrelser, hvor kommuner og amtskommuner er deltagere. Det er da en selvfølge, at man får lov til det. Det kan ikke være meningen, at den store kommunale og amtskommunale sektor, som vi har, skal usynliggøres i den grad, som vi ser.

Endnu mere forbavset bliver jeg nok, når jeg tænker på en anden lov, som vi vedtog for halvandet år siden her i Folketinget, nemlig havneloven. Her er der netop de konstruktioner, som man er så meget imod. Det er jo ifølge havneloven sådan, at det private erhvervsliv og kommunerne og fagbevægelsen godt må lave noget samlet, og det er jo ærlig talt det, man prøver på. Og det er jo i havneloven ikke de småpenge, som man taler om her. Det er jo et budget på 20-30 mio. kr., det drejer sig om, når man ombygger en havn, uddyber den osv. Det må man altså godt ét sted, men man må ikke et andet sted.

Jeg ved ikke, om det er, fordi man i nogle ministerier er mere åben over for den slags ting, end man er andre steder, men det lader sig altså gøre. Og der er endnu ikke nogen, der halvandet år efter, at havneloven er trådt i kraft, har kunnet sige, at kommunerne har frådset; tværtimod har de prøvet på at skabe nogle arbejdspladser, og det er det, det også drejer sig om her, nemlig at prøve at skabe nogle arbejdspladser. Det pres, der bliver lagt på kommunerne i dag, gør jo, at de også kan se nogle helt åbenlyse og klare fordele ved selv at producere.

Vi mener, at man på dette område såvel som på andre inden for staten skal have lov til at være med og gerne lave aktieselskaber osv. Det er SF's opfattelse, at staten aldrig har accepteret behovet for en kommunal eller amtskommunal politik, som det bl.a. ses i de andre nordiske lande. Netop de mindre virksomheder og iværksætterne har brug for en bedre udnyttelse, og det er soleklart, at den ofte bedst kan gives af én partner, kommunen, der er tæt på, og som kender virksomhederne. Denne mulighed ønsker SF at der gives sammen med muligheden for at oprette produktionsvirksomheder og igangsætte produktion til eget behov. Vi ønsker også idéproduktionsbanker og teknologiscentre, hvor ideer kan udvikles og spredes – en oplagt kommunal opgave.

Sluttelig: Det er en ideologisk debat, der er foregået, og som bl.a. findes i nogle af aviserne i dag, og jeg synes, det er komplet usagligt, når man sammenligner med bl.a. det fallitbo, som Østeuropa står over for og er i dag. Jeg tror, at mange af de ansatte i amter og kommuner vil have sig frabedt den sammenligning, der fra nogle politikeres side lægges op til her.

Poul Nødgaard (FP):

Her. Tommy Dinesen var ved at tage fat på lovforslag nr. L 85, det radikale forslag. Det vil jeg lade ligge. Jeg går ud fra, at vi kan tage en gennemgribende debat, når det kommer, så jeg vil udelukkende holde mig til lovforslag nr. L 78.

Her ser vi resultatet af, at regeringen lader sig drive fuldstændig hjælpeløst rundt af oppositionen, der med den allerstørste snedighed får regeringen til at ende i en værre gang snavs. Den suppedas, regeringen her er endt i, har den imidlertid selv været med til at lave. Man